

1888-08-27

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Johan Peter Wildenrath

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannover kan berette, at Wildenrath er i alvorlig penge­nød. Hannover har forgæves forsøgt at få Wildenrath hjem fra Sydfrankrig, hvor han har bosat sig, da Hannover er bange for at hans lovende evner som kunstner vil gå tabt i Frankrig. Wildenrath er dog for stolt til at vende hjem, så længe han har gæld. En eventuel økonomisk håndsrækning skal være gennem billedsalg, da han ikke vil acceptere anden hjælp. Hannover har gjort alt hvad han kunne for at hjælpe Wildenrath og spørger nu Rohde, om han har gode idéer til at redde deres fælles ven.

TRANSSKRIFTION

27/8 – 88

Kjære Rohde,

Tak for Deres venlige Brev. Da jeg staaer i Begreb med at rejse paa Landet efter et lille Ophold i Kjøbenhavn, maa jeg nøjes med at besvare én af Deres Forespørgsler, - den næmlig, der gjælder Wildenrath.

Det gaaer ham meget daarlig; han er ganske blottet for Midler til at existere, narret og bedraget af sin meget velhavende Familie.¹ Siden han rejste, har jeg ikke bestilt andet end bede ham komme hjem igjen for hans Kunsts Skyld, Jeg nærer meget høje Tanker om hans Ævner, men jeg nærer ogsaa megen Frygt for disse Ævners Forlis nede ved Middelhavet. Først for nogle Maaneder siden fik jeg

[2]

endelig ud af ham, hvorledes det hang sammen med hans Forhold, hans Forbliven dernede etc. Han har ikke Midler til at vende hjem. Det vil sige, han kunde overkomme Rejsen, men han vil ikke rejse uden at have klaret sin Gæld dernede, og han vil ikke heller lide den Ydmygelse at komme hjem i slig Forfatning, han nu er i. Han gaaer dernede og sælger sine Billeder for nogle faa Francs,

pinen af Kreditorer, af Familiebreve og har ingen anden Trøst end sin Kone, der tilmed stadig er syg. Hans Forhold var ifølge hans sidste Beretning saaledes, at han tænkte paa at tage ind til Marseille, hvor baade han og hans Kone vilde søge et hvilket som helst

[3]

Slags Arbejde.

Jeg har selv hjulpet ham efter fattig Ævne, jeg har forgæves henvendt mig til Samlerne her i Byen, til Kunstforeningen, Kunsthandlerne etc. – alt forgæves. Nu mangler jeg i en Maaned Efterretninger fra Wildenrath, kjender ikke hans Adresse, faaer intet Svar paa mine Breve, der altsaa ikke naaer ham. Jeg ved derfor intet at gjøre.

Jeg meddeler Dem dette, skjøndt jeg véd, at W. vilde finde det utilgiveligt, om jeg røbede hans sande Forhold. Jeg véd imidlertid, De interesserer Dem for ham, og jeg véd ogsaa De vil tie med Detailler af dette Brev. Kan De finde paa et Middel til Hjælp? Men det maa være gjennem _Billedsa_lg, - anden

[4]

Hjælp modtager han ikke.

Modtag mange venlige Hilsener,

Deres hengivne

Emil Hannover

fremt. Adresse:

Cathrinebjerg

pr. Taastrup

¹ I sine erindringer omtaler Hannover ogsaa Wildenraths økonomi. Her fremgår det, at Wildenrath havde et ret uansvarligt forhold til penge, så det er sandsynligvis ikke kun hans familie, der kan klandres for den dårlige økonomi.

$\frac{27}{6}$ -88

3

Kjære Rohde,

Tak for deres venlige Brev. Da jeg
staaer i Begreb med at rejse paa Landet
efter et lille Ophold i Kjøbenhavn, saa
er jeg nøjet med at bevare en af deres
Tørspørgsler, - den nemlig, der gjælder
Wilsenrath.

Det gaaer ham meget saarlig; han er
ganske blottet for midler til at eksistere,
naaret og bedrøvet af sin meget velhavende
Familie. Siden han rejste, har jeg ikke
bestilt andet end at bede ham komme
hjem igjen for hans største Skyld. Jeg
naerer meget høje Tanker om hans Alene,
men jeg naerer ogsaa megen Frygt for
sine Alens Forbuds vel ved Middelmandt.
Først for nogle Maanedes siden fik jeg

endelig ind af ham, hvorledes det hang
sammen med hans Forhold, hans For-
bliven dermed etc. Man har ikke
mistet tid at vende hjem. Det vil sige,
han mente overkomme Rejsen, men han
vil ikke rejse inden at have solaret sin
Gælt derved, og han vil ikke heller lide
den Utryghed at komme hjem i sin
Forsætning, han nu er i. Man gaar derved
og sælger sine Billeder for nogle for Francs,
pæns af Krestorer, af Familielæver og har
ingen anden Trøst end sin Kone, der tilmed
staltig er syg. Hans Forhold var ifølge hans
sidste Beretning saaledes, at han tænkte paa
at tage ind til Marseille, hvor både han
og hans Kone vilde søge et hieltsamhelst

Slægs Arbejde.

Jeg har selv hjulpet ham efter fattig Dom,
jeg har forgæves henvendt mig til Samlerne
her i Byen, til Kunstforeningen, Kunst-
handlerne etc. — alt forgæves. Nu mangler
jeg en maaned Efterretninger fra Wildemann
sagendes ikke hans Adresse, faar intet Svar
paa mine Breve, der altsaa ikke naaer ham.
Jeg ved derfor intet at gøre.

Jeg meddele dem dette, skjønt jeg vil,
at W. vilde finde det utilgiveligt, om jeg
røbede hans sande Forhold. Jeg ved imidlertid,
de interessere dem for ham, og jeg vil ogsaa
de vide til med Detailler af dette Brev. Kan
de finde paa et middel til Hjælp? Men
det maa være gennem Billebsalg, — anden

5.

Hjælp modtager han ikke.

Modtager mange venlige Hilsener,

Deres hengivne

Emil Marmore

frunt. Adresse:

Cathrinebjerg

pr. Taastub